

Stabijhoun : SvSK's avelsmål och avelspolicy

Enligt två avelskonferenser anordnade av SKK, med tanke speciellt för raser med liten genetisk bas likt vår Stabijhoun, samt klubbens första möte för aktiva uppfödare har vi gemensamt kommit fram till följande revidering av klubbens avelspolicy, att gälla c:a 3 år framåt till utvärdering av densamma kan göras. Stor vikt kommer att läggas vid uppföljning av försök att få para med en c-höft, eller ed grad 1 samt mentalbeskrivning av minst en hund – tillsvidare.

För att parning skall uppnå SvSK's avelsmål och få annonseras under av klubben rekommenderade parningar, skall följande krav vara uppfyllda.

1. Arbeta för att aktivt bibehålla Stabijhouns rasspecifika egenskaper, och ha rastypisk mentalitet samt exteriör, enligt gällande rasstandard.
2. Vid parningstillfället skall bägge föräldrarna minst ha uppnått 2 års ålder
3. Enl. SKK's grundregler endast i avel använda sunda och friska hundar. Det innebär att hundar med epilepsi, PDA, Neuro ej ska användas. I vissa fall kan "carrier" användas men då i kombination med "fri". SvSK förordar användning av HD röntgen med resultat A eller B samt ED 0= utan anmärkning. Undantag från detta: se under punkt 4 e) nedan, som behandlar genetisk variation.
4. Då rasen har en alldeles för liten genetisk bas och linjeavel visar på klar ökad nedärvning av sjukdomar måste ett åtgärdsprogram vidtagas med utvärdering om 3-5 år, för eventuell ny revidering. För att främja den genetiska variationen måste aveln inriktas på att öka vår variation av blodslinjer. Inavelsgrad i tänkta parningar bör därför ej överstiga 3,25 %.
 - a) Samma kombination bör ej upprepas – med detta menas även blodslinje, varför kullsyskon ej bör använda samma täckhund. Undantag kan göras i samråd med avelsråd t.ex. om en kull bara består av ett fåtal valpar, eller om många i en kull kastrerats på ägarnas egna initiativ eller inte kommer att fortsätta i avel.
 - b) En hanhund bör i första hand ej användas till fler valpar än c:a 5 % av antalet registrerade valpar inom rasen de senaste 5 åren. (Gäller svenskfödda hundar i Sverige). I dagsläge c:a 25 valpar, med hänsyn taget till punkt 4 a)

- c) Antal kullar som en tik bör ha önskar SvSK att varje uppfödare tänker på – vissa tikar föder stora kullar med runt 10 valpar, varför tiken bör besitta mycket goda egenskaper med för rasen positiv nedärvning för att ha max antal kullar som SKK har som regel. (max 5 kullar). Analogt med antal valpar som hanhund har torde därför c:a 25 valpar vara nog.
- d) Då Sverige varit hårdast gällande avel med HD eller ED diagnosticerade hundar, och vi inte vill hamna i situation som andra länder, vilka fått ökade fall och dessutom använt belastad hund parad med belastad, vill vi på prov tillåta en tik eller en hanhund med C eller ED 1 att para med en hund, som har A på höft eller ED 0. Under denna provperiod bör då hela kullen röntgas eller minst 50 %, innan avgörande om hunden kan användas till ytterligare kull görs. Denna undantagsregel/provperiod gäller hundar med andra för rasen viktiga kvalifikationer; som t.ex. god mentalitet.

5. För att få en ökad förbättring av rasens mentalitet, skall minst en av hundarna (tik eller hanhund) ha genomgått MH-test eller BPH. Redan 2010 påpekade vi att en trea på skott var försvarbar. Stor vikt kommer att läggas vid hur lång tid hunden behöver för att koppla av efter olika skrämsemoment.

6. I kvalitetsbedömning på officiell utställning skall hunden ha erhållit minst två : Very good av två olika domare, tidigast givet i UKL – och ej ha fått någon anmärkning för oönskat beteende.

Avelspolicy inom SvSK framtagna av AK samt aktiva uppfödare vid höstens uppfödardräft. Att gälla f.o.m. 19 mars 2016.